

нанско то наслѣдство, на сѣверо-истокъ се породила оште по-трайна Велика Сѣверна война.

Швеция и съюзъ на три тѣ държави. Въ врѣме то на синъ тѣ на Карла X, *Карлъ XI* (1660—1697), Швеция сполучила да дойде малко на себе си и да се оправи отъ прѣжни ти съсипателни войни. Карлъ XI билъ строгъ и много пестовенъ краљъ. За да помогне на осиромашала та хазна, той отсѣклъ да се отнематъ отъ шведски ти боляре ония държавни земи, што тии завладѣли, кога царовали прѣдшественници ти му. Боляре ти много се противили на краљъ тѣ за това нѣшто; нѣ другити съсловия го поддържали на съборъ тѣ. Отсѣкло се да зематъ да испитоватъ работа та, и които земи не се докажатъ, че са болярски, да се върнатъ на царштина та. Това връштаніе на земи ти (*редукция*), което ставало много строго, съсипало мнозина отъ боляре ти и тии страшно се наежили противъ краљъ тѣ. Карлъ XI все странилъ отъ война, нѣ се грижилъ за безопасностъ та на държава та, та уредилъ войска та и уголѣмилъ флота та. Кога умрѣлъ Карлъ XI, Швеция безъ противорѣчие захваштала първо мѣсто въ сѣверо-источна Европа; нейни ти владовишта обемали тако-речи всички

Кенигсбергъ; най-забѣлжително негово списание е „Критика на чистий разумъ“.

Въ XVIII вѣкъ въ Германия и въ други страни на Европа се распространило общество то на *франкмасони ти* (което значи: „свободни каменаре“). Тии съставяли въ различни мѣста масонски общества или *ложи*, и казовали, че тѣхна първа цѣль е да праветь добро и да утвърдяватъ людете ти въ духъ тѣ на истинна та християнска вѣра; нѣ тии работили и учили много скришно, и много пѣти държавити се плашили да нѣматъ тии нѣкакви политически намѣрения.

Въ съшто то врѣме много напрѣднала и свирня та въ Германия; между германски ти съчинителе (композитори) първи били Хайднъ и Моцартъ.